

Tapio Luoma

*Rakkautta
ja iloa
sinulle*

MINERVA

Tapio Luoma

*Rakkautta ja
iloa sinulle*

Hyväksi luotu maailma

”Ja Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää.” (1. Moos. 1:31.)

Luomiskertomuksessa Raamatun alkulehdillä kerrotaan maailman luomisesta. Yksittäisten luomistekojensa jälkeen Jumalan kerrotaan huomanneen, että kaikki oli hyvää. Arvioituaan tekemäänsä Jumala oli tyytyväinen.

Maailma on siis luotu hyväksi. Se on rakastavan tahdon seurausta. Hyvyys ja rakkaus ovat vahva perusta, jonka varassa maailmamme nytkin lepää. Tämä merkitsee, että koko maailma on arvokas, luovuttamaton ja korvaamaton.

Maailmaa ei luotu pahaksi. Tämä on tärkeää muistaa erityisesti silloin, kun ikävät, surulliset, ahdistavat ja synkät asiat näyttävät leimaavan elämäämme ja maailmaamme. Pahuutta ja vääryyttä, ikäviä ja ahdistavia asioita ei voi väistää. Niiden kohtaamisessa ja niiden keskellä jaksamisessa rohkaisee, kun voi luottaa, että kaiken olemassa olevan alkuna ja perustana on Jumalan rakastava hyvyys.

Visainen kysymys

Kumpi on voimakkaampi, hyvä vai paha? Maailman menoa seurattaessa ja omaa elämänpolkua mietiskellessä kysymys tuntuu joskus polttavalta.

Yhden vastauksen mukaan paha on hyvää voimakkaampi. Ihmiselle suodaan vain joitakin hyviä hetkiä monenlaisen ja kaikkialla havaittavan ikävän ja pahan keskellä. Terveys on vain sairauden puuttumista. Rauha on vain olotila kahden sodan välillä. Elämä on vain lyhyt pyrähdys, jonka syntymä ja kuolema erottavat pimeästä tyhjyydestä.

Toinen vastaus näkee hyvän ja pahan tasavahvoina. Välillä toinen on niskan päällä, välillä alakynnessä. Niiden välinen kamppailu on jatkuvaa ja loppumaton. Ratkaisua ei koskaan synny, eikä sitä kannata edes odottaa.

Kolmas vastaus on, että hyvä on pahaa voimakkaampi. Raamatusta avautuu näkemys, jonka mukaan Jumalan rakkaus tekee hänen luomakunnastaan hyvän. Olkoot pimeys ja pahuus miten voimakkaita tahansa, ne eivät voita Jumalaa ja hänen rakkauttaan.

Jeesuksesta kirjoitetaan: *"Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa."* (Joh. 1:4–5.)

Rakkauden mahti

Liekö mitään asiaa kuvattu niin monimuotoisesti kuin rakkautta? Halki aikojen rakkaus on innoittanut kirjailijoita, säveltäjiä ja kuvataiteilijoita. Rakkaus antaa voimaa ja saa unelmoimaan suuria. Ihmisen valinnoissa ja ratkaisuissa rakkaudella on iso merkitys, sillä se sitoo yhteen toisilleen tärkeitä ihmisiä. Siksi juuri rakkaudessa koetut pettymykset tuntuvat erityisen kipeiltä.

Rakkaus ei koskaan ole pelkästään tunnetta. Rakkauteen kuuluu myös sitoutuminen siihen, jota rakastetaan. Rakkauden kohteen hyväksi ollaan valmiit näkemään vaivaa. Silloin rakkaus ilmenee sanoina ja tekoina. Miten paljon hyvää rakkaus saakaan maailmassa aikaan!

Kristillinen usko turvautuu Jumalaan, joka rakastaa luotujaan, myös meitä ihmisiä. Hänen rakkautensa on perusta sille, että me ihmiset voimme rakastaa. Mikä hienointa, Jumalan rakkaus kohdistuu myös siihen, joka pitää itseään arvottomana ja hänelle kelpaamattomana. Jumalan rakkaus on kaiken hyvän lähde.

"Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovittukseksi." (1. Joh. 4:10.)

Mitä kuuluu?

”Rakas ystävä, toivon, että sinulle kuuluu joka suhteessa hyvää ja että olet terve; sisäisestihän sinulle kuuluu hyvää.” (3. Joh. 1:2.)

Apostoli Johanneksen tervehdys kirjeensä vastaanottajalle on mitä lämpimin. Apostoli ei terveyttä lukuun ottamatta tarkemmin erittele, millaista hyvää hän toivoo ystävälleen. Kunpa hänelle kuuluisi hyvää ”joka suhteessa”.

Johannes on vakuuttunut, että hänen ystävälleen kuuluu ”sisäisesti hyvää”. Elämän ulkoiset olosuhteet voivat vaihdella, ja toisinaan joudutaan kipuilemaan monenlaisten vastoinkäymisten ja voimattomuuden kanssa. Asiat eivät etene siten kuin haluaisi. Terveys, talousasiat ja ihmissuhteet voivat joutua koetukselle. Edes Jumalaan turvautuva ei pääse helpolla.

Mitä mahtaa tarkoittaa ajatus, että jollekulle kuuluu sisäisesti hyvää? Se tarkoittaa, että vaihtelevista tunnelmista ja olosuhteista huolimatta hän voi luottaa Jumalan läsnäoloon ja johdatukseen. Ne rohkaisevat myös silloin, kun hänelle muuten, ”ulkoisesti”, kuuluu huonoa. Muun muassa sitä on *Jumalan siunaus*.

Taakkojen alla

Elämän vaikeuksia on tapana verrata taakkoihin, joita kannetaan selässä. Taakkojen paino vaihtelee: jossakin elämänvaiheessa kuormat ovat pieniä, jossakin toisessa suuria. Joku näyttää pääsevän taakkojen kantamisessa helpommalla kuin joku toinen, ja joidenkin kuormat näyttävät suorastaan ylivoimaisen suurilta.

Varmaa on, että taakkojen kantamiselta kukaan ei voi välttyä. Milloin pienet asiat harmittavat, milloin taas kaikki tuntuu peittyvän murheiden alle.

Jeesus sanoo: *”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja kuormani on kevyt.”* (Matt. 11:28–30.)

Jeesus rohkaisee kaikkia taakankantajia. Hän ei lupaa, että taakat häviäisivät ja kuormat kirpoaisivat. Sen sijaan hän lupaa levon ja oman ikeensä, siis sellaisen kuorman hartioille, jonka kantamisessa hän on itse mukana. Siksi hänen ikeensä on hyvä kantaa ja kuormansa kevyt.

Elämänohjeita

Ohjekirjoista on arvaamatonta hyötyä, kun kootaan itse huonekaluja tai otetaan käyttöön uutta pesukonetta. Työpaikoilla kunnollinen opastus työhön on jokaisen uuden työntekijän oikeus. Ilman selkeitä neuvoja aikaa voi kulua tarpeettoman paljon, ennen kuin asiat alkavat sujua. Jos ohjeet sivuutetaan, seuraukset voivat olla vakavia.

Myös ihmisen elämälle on tarjolla runsaasti ohjeita ja neuvoja. Monenlaisia opastajia riittää ja vinkeissä löytyy valinnanvaraa. Monet viisaudet ovat pitkän kokemuksen ja perinteen kypsyttyä, toiset taas nopeasti syntyneitä ja nopeasti unohtuvia.

Raamattu tarjoaa paljon viisautta, joka on kestänyt aikaa. Se on edelleen koko elämää koskevien näkökulmien, ohjeiden ja neuvojen luotettava lähde. Raamatun sivuilla toistuu tavan takaa ajatus rakkaudesta, joka kannattelee elämää. Siinä on näkökulma, jota kenenkään ei kannata sivuuttaa.

”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt. 22:37–39.)

Rohkeutta ja voimaa hyviin tekoihin

Maailma tarvitsee jatkuvasti hyviä tekoja ja puheita. Ilman niitä kaikki päättyisi huonosti.

Monenlaiset uhkat ovat kautta aikojen varjostaneet elämää maapallolla. Se ei koskaan ole ollut täysin vaaratonta. Ihmisen rooli niin uhkien synnyttäjänä kuin niiden hälventäjänäkin korostuu omana aikanamme.

Esimerkiksi ilmaston muuttuminen kaiken elämän kannalta epäsuotuisaksi johtuu ihmisen toiminnasta, ja siksi juuri ihmisen tehtävä on korjata asia. Sanomisillaan ihminen kykenee haavoittamaan ja synnyttämään vihaa, mutta sanoillaan hän myös kykenee korjaamaan ihmissuhteita ja parantamaan kanssakäymistä.

Väärät teot ja pahat puheet eivät useinkaan vaadi paljon, vain itsekästä asennetta. Sen sijaan hyvän tekemiseen ja hyvän puhumiseen tarvitaan rohkeutta, viisautta ja voimaa. Niitä Jumala lupaa meille lahjoittaa.

”Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja on armossaan antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, rohkaiskoot sydämiänne ja antakoot teille aina voimaa hyviin tekoihin ja puheisiin.” (2. Tess. 2:16–17.)

Vaikuttavaa valoa

Elämä maapallolla on riippuvaista auringosta, sen valosta ja lämmöstä. Vaikka aurinko sijaitsee sadan viidenkymmenen miljoonan kilometrin päässä ja vaikka sen valolta kestää yli kahdeksan minuuttia matkata maahan saakka, auringon vaikutus on kaikkien havaittavissa.

Kasvit tarvitsevat auringon valoa, jota ilman ne eivät voisi tuottaa happea hengitettäväksi eivätkä ravintoa syötäväksi. Loppukesällä ja syksyllä korjataan talteen viljaa, hedelmiä ja marjoja, jotka ovat kypsyneet valoisan kesän aikana. Valon vaikutus on ihmeellinen.

Kristillisen uskon mukaan Jumala on maailmankaikkeuden Luojana kaikkein suurin Valo. Hänen valonsa on määrä vaikuttaa meihin ihmisiin. Aivan kuten metsän varvut ja puutarhan pensaat tuottavat marjoja ja hedelmiä auringon ansiosta, Jumala haluaa saada aikaan meissä ihmisissä hyvää.

On tärkeää pysyä Valon vaikutuspiirissä.

”Valo kasvattaa hyvyyden, oikeuden ja totuuden hedelmiä.” (Ef. 5:9.)

Pyrkikää rauhaan!

Ihmisten erilaisuus on suuri rikkaus. Perheessä, ystäväpiirissä, työpaikalla ja missä tahansa kohtaamisessa jokainen kantaa mukanaan omaa persoonaansa, vakaumustaan ja puhetapaansa. Täydellisestä samanlaisuudesta seuraisi yksitoikkoisuutta ja värittömyyttä.

Joskus ihmisten erilaisuus tuntuu kuitenkin rasitteelta. Sen voi havaita vaikkapa silloin, kun yhteisen näkemyksen löytäminen on vaikeaa tai kun loukkaannutaan toisen sanoista tai teoista. Erimielisyydet ja riidat vievät kaikilta paljon voimia, usein turhaan.

Erilaisuus on Jumalan ihmiseen istuttama ominaisuus. Jokainen on hänen luomanaan olentona ainutlaatuinen. Kukaan ei ole toisen ihmisen kopio. Elämän tärkeimpiä taitoja on pyrkiä rauhaan myös silloin, kun erilaisuus rasittaa ja ristiriidat tuntuvat sietämättömiltä. Erilaisina ja eri mieltä olevina olemme Jumalan rakkauden kohteita. Siksi apostoli Paavali kannustaa:

”Jos on mahdollista ja jos teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa.”
(Room. 12:18.)

